

2.2.2011 L 10/13856

Kantaja DIRECTA OY
c/o Sonya Walkila/Kotiranta & Co Attorney At Law
Lönnrotin puistikko 1
00120 HELSINKI

Vastaaja [REDACTED]
[REDACTED]
c/o Asianajotoimisto Tuutti Oy/OTK Mikko Lehti
PL 151
33101 TAMPERE

Asia Irtaimen kauppaan perustuva velkomus

Vireille 9.6.2010 Viite: 10979986

SELOSTUS ASIASTA

KANTAJAN VAATIMUKSET

Kantaja on vaatinut, että vastaaja on velvoitettava suorittamaan kantajalle:

1. pääomaa:
599,74 euroa 16 prosentin vuotuisine viivästyskorkoineen eräpäivästä 08.09.2009 alkaen;
2. oikeudenkäyntikuluja yhteensä 3879,32 euroa laillisine viivästyskorkoineen kuukauden kuluttua tuomion antamisesta;
3. kopiointikulut 22,00 euroa;
4. käräjäoikeuden oikeudenkäyntimaksu 147,00 euroa, sekä
5. asianosaiskuluja 450,00 euroa.

Perustelut Kantajalla on vastaajalta saatava, joka perustuu yrityshakemistopalveluihin. Kantajan ja vastaajan välille on syntynyt sopimus puhelinkeskustelussa 13.8.2008. Kantaja on lähettänyt 13.8.2008 vastaajalle sähköpostilla sopimusvahvistuksen. Kantaja on lähettänyt vastaajalle 14.8.2008 postitse laskun, tilausvahvistuksen, rekisteriotteen sekä sopimukseen sovellettavat palvelusopimuksen yleiset toimitusehdot, jolloin niistä on tullut osa osapuolten välistä sopimusta. Vastaaja on 15.8.2008 päivittänyt mediatietojaan kantajan internet-sivuilla. Vastaaja on maksanut palvelun rekisteröintimaksun 30.9.2008. Kantaja on 18.8.2009 lähettänyt vastaajalle laskun, jota vastaaja ei ole maksanut. Kantaja on lähettänyt vastaajalle maksuhuomautuksen 21.9.2009. Lisäksi vastaaja on lunastanut asiakaslahjansa.

Vastaajalle on toimitettu palvelusopimuksen yleiset toimitusehdot, joissa

sopimussuhteen katsotaan syntyneen, jos asiakas ei reklamoi sopimuksen synnystä seitsemän päivän kuluessa tilausvahvistuksen, rekisteröintiotteen ja laskun vastaanottamisesta. Vastaaaja ei ole reklamoinut kantajalle. Vastaaaja on elinkeinonharjoittaja ja tästä syystä selonottovelvollinen tälle lähetetyistä asiakirjoista. Tilausvahvistuksessa sekä toimitusehdoissa on määritelty sopimuksen laskutusperuste.

Palvelun irtisanomista koskevat ehdot ovat tavanomaisia kantajan toimialalla ja luonteenomaiset kantajan tarjoamalle palvelulle eivätkä ehdot siten ole yllättäviä ja ankaria. Korkovaatimus perustuu toimitusehtoihin.

VASTAAJAN VASTAUS PERUSTELUINEEN

Vastaaaja on kiistänyt kanteen ja vaatinut sen hylkäämistä sekä kantajayhtiön velvoittamista korvaamaan vastaaajan oikeudenkäyntikulut korkoineen. Vastaaaja ei ole tehnyt sopimusta kantajan kanssa. Asiasta on vain neuvoteltu puhelimitse. Puhelinkeskustelussa sopimuksen sisällöstä on annettu toisenlainen kuva. Väitetty sopimus ei vastannut oikeasti sovittua, eikä vastaaaja ole siten hyväksynyt kantajan väittämää sopimusta. Irtisanomisehdosta ei ole mainittu puhelinkeskustelussa.

Osapuolten keskustellessa sopimuksesta puhelimitse ei ole viitattu kantajan yleisiin toimitusehtoihin eikä niitä ole liitetty sähköpostitse lähetetyn tilausvahvistuksen osaksi. Tilausvahvistuksessa tai laskussa ei viitata palvelusopimuksen yleisiin toimitusehtoihin, eivätkä ne siten ole tulleet sopimuksen osaksi. Vastaaajalle ei ole myöskään huomautettu sopimusehtojen tulevan sopimuksen osaksi. Sopimusehdot on lähetetty vastaaajalle laskun ohessa, mutta tämä ei ole riittävä liitää sopimusehtojen saattamiseksi osapuolten välisen sopimuksen osaksi. Sopimuksen irtisanomista koskeva ehto ei ole tullut voimaan osapuolten väliseen sopimussuhteeseen. Vastaaaja ei ole 13.8.2008 lähetetyn sopimusvahvistuksen perusteella voinut tarkistaa sopimuksen sisältöä, koska vastaaajalla ei ole vielä tällöin ollut sopimusehtoja käytettävissään. Toimitusehdot eivät tule sopimuksen osaksi, ellei osapuolella ole mahdollisuutta tutustua niihin sopimuksen tekohetkellä. Tältä osin vastaaaja on vedonnut oikeuskirjallisuuteen.

Vastaaaja on reklamoinut palvelusta sekä irtisanonut sen saatuaan sopimuksen kirjallisena ja tällöin havainnut sopimuksen poikkeavan suullisesti sovitusta. Sopimuksen irtisanomisen ensimmäisenä vuonna estävä sekä seitsemän päivän reklamointiaikaa koskevat sopimusehdot ovat yllättäviä ja ankaria ehtoja, joista kantajan olisi nimenomaisesti tullut informoida vastaaajaa ehtojen saattamiseksi sopimuksen osaksi. Pelkkä maininta sopimuksesta tai tilausvahvistuksesta erillisessä kantajan vakiosopimusehdoissa ei riitä niiden saattamiseksi osapuolten välisen sopimuksen osaksi. Vastaaaja ei ole lunastanut asiakaslahjaansa.

Vastaaajan mukaan solmittu sopimus on ollut toistaiseksi voimassa oleva ja se on siten ollut irtisanottavissa milloin tahansa. Kantajan käyttämä laskutuskausi ei liity sopimuksen irtisanomiskelpoisuuteen. Palvelusopimuksen yleisissä toimitusehdoissa mainitaan kohdassa 8.1, että sopimus on voimassa toistaiseksi. Sopimuksen irtisanomiskelpoisuutta rajoittava ehto ei ole tarpeellinen kantajan esittämällä tavalla, sillä internetissä toimivasta palvelusta tietoja voidaan poistaa vaivatta. Kantajan alalla mahdollisesti vakiintuneet käytännöt eivät sido vastaaajaa, joka toimii eri toimialalla. Kantajan lähettämässä tilausvahvistuksessa ja laskussa ei selvästi ilmoiteta laiminlyönnin seurauksia, vaan vain pyydetään tarkistamaan tietojen oikeellisuus ja ilmoittamaan

Vastaajayhtiön toimitusjohtaja [REDACTED] on häntä todistelutarkoituksessa kuultaessa kertonut, ettei hän muistanut 13.8.2008 käydyssä puhelinkeskustelussa olleen puhetta sopimuksen kestosta eikä reklamointiajasta. [REDACTED] muistaa saaneensa sähköpostin asiasta kantajalta. Hän oli tutustunut sopimusehtoihin myöhässä. [REDACTED] on kertonut vastaanottaneensa laajan aineiston kantajalta, jonka sisältö ei ollut vastannut puhelimitse sovittua. Tästä syystä [REDACTED] oli soittanut kantajalle ja ilmoittanut katsovansa sopimuksen purkautuneen. [REDACTED] ei ollut hänen mukaansa tarjottu mahdollisuutta tutustua ehtoihin. Kysyttäessä miksi [REDACTED] oli soittanut kantajalle vasta 16.9.2008 [REDACTED] vastasi, että hän oli siihen mennessä tutustunut kantajan postilähetykseen palattuaan matkoilta.

Kantajan todisteena numero 7 on tuomioistuimessa kuunneltu vastaajayhtiön edustajan toimitusjohtaja [REDACTED] kantajayhtiön asiakaspalveluun 16.9.2008 soittama puhelu, sekä kantajayhtiön edustajan [REDACTED] soittama puhelu, jossa asian selvittämistä on jatkettu.

[REDACTED] on myöntänyt puhelinkeskustelussa saaneensa kantajan postilähetyksen. [REDACTED] on katsonut, ettei hänelle lähetetty asiakirjamateriaali vastannut sitä, mitä puhelimitse oli sovittu. Puhelinkeskustelussa [REDACTED] reklamoi ensisijaisesti siitä, ettei hän ollut saanut tilaajalahjana ollutta risteilyä hänelle puhelimitse luvattulla hyttiluokalla. Edelleen [REDACTED] on kertonut, että hänelle oli lähetetty suuri määrä asiakirjoja, eikä hän ollut matkoilla olon vuoksi ollut paikalla vastaanottamassa asiakirjoja heti, vaan oli tutustunut niihin vasta myöhemmin.

Näytön arviointi ja johtopäätökset

Sopimuksen syntyminen

Kantaja on esittänyt kirjallisena todisteena numero 3 palvelusopimuksen yleiset toimitusehdot. Mainittujen toimitusehtojen kohdassa 2.1 sopimussuhde katsotaan syntyneeksi puhelimitse tapahtuvassa yhteydenotossa silloin, kun asiakas hyväksyy palvelun aloittamisen. Toimitusehtojen kohdassa 2.2 todetaan, että kaikki huomautukset koskien sopimuksen syntyä on toimitettava seitsemän päivän sisällä ehtojen sekä tilausvahvistuksen/rekisteriotteen vastaanottamisesta kirjallisesti.

Kantajan esittämässä puhelutallenteessa (todiste numero 7) vastaaja on riitauttanut sopimuksen sisällön perusteenaan, ettei sopimus kantajan esittämässä muodossa vastannut sitä mitä 13.8.2008 käydyssä puhelinkeskustelussa osapuolten välillä oli sovittu. Vastaaja on katsonut, ettei sopimus ollut pätevä, mikäli hänelle sopimuksen kylkiäisenä luvattu asiakaslahja ei vastannut sitä mitä oli 13.8.2008 on sovittu.

Käräjäoikeus toteaa, ettei vastaaja ole 16.9.2008 käydyissä puhelinkeskusteluissa väittänyt, etteivät osapuolet olisi 13.8.2008 solmineet sopimusta yrityshakemistopalveluista. Vastaaja ei ole myöskään esittänyt kantaansa tukevaa näyttöä siitä, ettei sopimusta osapuolten välillä olisi solmittu 13.8.2008 käydyssä puhelinkeskustelussa. Riitaisaa on sen sijaan se, millainen osapuolten välinen sopimus on sisällöltään ollut.

Kantajan mukaan toimitusehdot on 14.8.2008 lähetetty postitse vastaajalle liitettynä osaksi rekisteröintilaskua ja tilausvahvistusta sekä rekisteriotetta, jolloin toimitusehdoista

on tullut osa osapuolten välistä sopimusta. Kantajan kirjallisissa todisteissa numerot 1-3 on merkittynä niiden lähettämispäivä sekä kellonaika. Käräjäoikeus toteaa, että vastaajan olisi tullut reklamoida kantajalle toimitusehtojen mukaisesti seitsemän päivän kuluessa toimitusehtojen sekä tilausvahvistuksen/rekisteriotteen vastaanottamisesta.

Kantajan todisteena esittämät puhelutallenteet (kantajan todiste numero 7) osoittavat vastaajan saaneen kantajan tälle lähettämät laskun, tilausvahvistuksen, rekisteriotteen sekä sopimukseen sovellettavat yleiset toimitusehdot. Vastaaja on esittänyt väitteen, jonka mukaan vastaajalle lähetetyt toimitusehdot eivät vastaa osapuolten välisessä ensimmäisessä 13.8.2008 tapahtuneessa puhelinkeskustelussa sovittua.

Käräjäoikeus katsoo asiassa käytetyn sopimuksen syntymekanismiin olevan tavanomainen tämän kaltaisissa palveluissa. Käräjäoikeus toteaa, ettei vastaaja ole esittänyt näyttöä kiistämisenä tueksi toimitusehtojen ja osapuolten 13.8.2008 tapahtuneen puhelinkeskustelun välisistä ristiriidoista. Puhelimitse tapahtuvan sopimuksen syntymisen osalta käräjäoikeus katsoo vastaajalla olleen riittävä mahdollisuus tarkistaa sopimuksen sisältö kaikkien sopimukseen sisältyvien ehtojen osalta, koska vastaajalle on lähetetty sopimukseen sovellettavat yleiset toimitusehdot viivytyksettä 13.8.2008 käydyn puhelinkeskustelun jälkeen. Vastaaja ei ole väittänyt eikä reklamoineensa kantajalle sopimuksen synnystä ennen 16.9.2008, jolloin vastaajayhtiön toimitusjohtaja [REDACTED] on soittanut kantajan asiakaspalveluun.

Edellä mainituilla perusteilla käräjäoikeus katsoo osapuolten tehneen sopimuksen yrityshakemistopalveluista.

Toimitusehtojen väitetty yllättävyys ja ankaruus

Vastaaja on katsonut, että seitsemän päivän reklamointiaika sekä sopimuksen irtisanomisen ensimmäisenä vuonna estävä sopimusehto ovat sellaisia yllättäviä ja ankaria sopimusehtoja, jotka edellyttävät erityistä mainintaa tullakseen sopimuksen osaksi. Vastaaja on katsonut, etteivät mainitut ehdot ole tulleet osaksi osapuolten välistä sopimussuhdetta.

Käräjäoikeus toteaa, että oikeuskirjallisuuden mukaan yllättäviä ja ankaria ehtoja koskevalla opilla pyritään suojaamaan vastapuolen normaali odotusta. Samoin vakiosopimusehtojen sisällöstä on oikeuskirjallisuudessa edellytetty annettavan kattavampaa informaatiota silloin, kun vastapuoli on kuluttaja, kuin jos vastapuolena on elinkeinonharjoittaja. Vastaavasti vakiosopimusehtoja koskevan informaatiovelvollisuuden laajuus riippuu kyseessä olevan ehdon ankaruudesta (Thomas Wilhelmsson, Vakiosopimus ja kohtuuttomat sopimusehdot, Helsinki 2008, s.92- 97).

Kantajan kirjallisena todisteena numero 1 olevassa laskussa on pyydetty vastaanottajaa tarkistamaan oheiseen tilausvahvistukseen merkittyjen tietojen oikeellisuus ja ilmoittamaan mahdollisista virheistä viikon kuluessa kirjeen vastaanottamisesta. Kantajan kirjallisena todisteena numero 2 olevassa tilausvahvistuksessa on toivottu vastaanottajaa tarkistamaan tilausvahvistuksessa olevien tietojen oikeellisuus ensi tilassa ja vastaanottajan havaitessa virheitä tai halutessa tehdä muita korjauksia tilausvahvistuksen tietoihin, pyydetty ottamaan yhteyttä viikon kuluessa. Tilausvahvistuksessa on lisäksi ilmoitettu, että: *"Tilaus ja päivitettyjen yritystietojenne lisäys 020300200 Yhteystietopalveluihin vahvistetaan tilausvahvistuksen mukaisena, ellei*

Teillä ole asiasta huomautettavaa viikon kuluessa kirjeen saapumispäivästä".

Vastaaja on vedonnut siihen, ettei kantajan kirjallisissa todisteissa 1-2 viitata sopimussuhteeseen sovellettaviin yleisiin toimitusehtoihin, joten ne eivät siten ole tulleet sopimuksen osaksi. Vastaaja on vedonnut myös siihen, ettei kirjallisissa todisteissa 1-2 käytetty sanamuoto ole riittävän selvä, eikä vastaaja ole siten tiennyt mitä seitsemän päivän reklamointiajan laiminlyönti merkitsee.

Käräjäoikeus katsoo, että seitsemän päivän reklamointiaikaa koskeva ehto on tavanomainen yritysten välisissä sopimuksissa. Suullisesti solmittujen sopimusten tarkastamiselle on käräjäoikeuden tulkinnan mukaan perusteltua asettaa suhteellisen lyhyt reklamointiaika osapuolten välisen sopimussuhteen voimassa olon varmistamiseksi. Käräjäoikeus ei pidä kantajan kirjallisissa todisteissa käytettyjä sanamuotoja siten epätasällisinä, etteikö vastaajan tämän halutessa reklamoida sopimuksen sisällöstä olisi pitänyt ymmärtää toimia todisteina käytetyt asiakirjat saatuaan niissä ilmoitetussa seitsemän päivän määräajassa.

Kantajan kirjallisena todisteena numero 3 olevassa palvelusopimuksen yleisten toimitusehtojen kohdassa 8.1 todetaan: *" Tämä sopimus on voimassa toistaiseksi. Asiakas voi irtisanoa sopimuksen kirjallisesti ensimmäisen laskutuskauden aikana siten, että sopimus päättyy kuluvan laskutuskauden päättyessä."* Käräjäoikeus katsoo, ettei sopimuksen irtisanomisaikaa koskeva toimitusehtojen kohta ole yllättävä ja ankara, vaan tavanomainen yritysten välisissä sopimussuhteissa.

Sopimuksen irtisanomista sekä seitsemän päivän reklamointiaikaa koskevien toimitusehtojen kohtien tuleminen osaksi osapuolten välistä sopimussuhdetta ei siten ole edellyttänyt kantajalta vastaajan erityistä informoimista mainittujen kohtien olemassaolosta. Vastaaja on elinkeinonharjoittajana selonottovelvollinen solmimiensa sopimusten sisällöstä. Tästä syystä vastaajan olisi tullut viivytyksettä tutustua hänelle lähetettyihin tilausvahvistukseen, rekisteriotteeseen sekä sopimukseen sovellettaviin yleisiin toimitusehtoihin. Lisäksi käräjäoikeus katsoo, että koska molemmat osapuolet harjoittavat elinkeinotoimintaa osakeyhtiömuodossa, ei niiden välillä ole sellaista asiantuntemuksellista epätasa-arvoa, joka antaisi aiheutta arvioida toimitusehtojen sopimuksen osaksi tulemistä kantajan kannasta poikkeavasti.

Vastaajan väitteen, jossa vastaaja on katsonut toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen olevan irtisanottavissa milloin tahansa osalta, käräjäoikeus toteaa, etteivät sopimuksen voimassaoloa koskevat toimitusehtojen kohdat sinänsä liity sopimuksen irtisanomisessa noudatettavaan irtisanomisaikaan. Osapuolten välisessä sopimussuhteessa noudatettava irtisanomisaika on käräjäoikeuden mielestä säädelty yksiselitteisesti toimitusehtojen kohdassa 8.1. Vastaaja on katsonut, ettei kantajan käyttämä laskutuskausi liity sopimuksen irtisanomiskelpoisuuteen, eikä irtisanomiskelpoisuutta rajoittava ehto ole tarpeellinen kantajan esittämällä tavalla, sillä internetissä toimivasta palvelusta tietoja voidaan poistaa vaivatta. Tältä osin käräjäoikeus toteaa, että toimitusehtojen kohdassa 8.1 irtisanomisaika on sidottu laskutuskauteen. Irtisanomisajasta sopiminen kuuluu osapuolten väliseen sopimusvapauteen. Mikäli vastaaja ei kyseistä ehtoa ole halunnut hyväksyä, olisi tämän tullut reklamoida ehdosta kantajalle edellä mainitussa seitsemän päivän määräajassa. Lisäksi käräjäoikeus toteaa, ettei toimitusehtojen kohta 8.1. rajoita sopimuksen irtisanomiskelpoisuutta.

Toimitusehtojen tuleminen osapuolten välisen sopimuksen osaksi

Kantajan kirjallisissa todisteissa numero 1 ja 2 ei ole viitattu sopimukseen sovellettaviin yleisiin toimitusehtoihin. Oikeuskirjallisuudessa vakioehtojen liittynästä sopimuksen osaksi on katsottu, että vakioehtoihin on pitänyt nimenomaisesti viitata ennen sopimuksen päättämistä ja lisäksi osapuolella, joka ei ole vakioehtoja laatinut tulee olla ollut mahdollisuus tutustua ehtoihin ennen sopimuksen lopullista solmimista. Jos vakiosopimusehtoihin ei ole viitattu, ne voivat tulla sovellettaviksi myös kauppatavan perusteella. Mikäli ehtoihin ei ole viitattu suullisesti tai sopimusasiakirjassa, vaan esimerkiksi markkinointimateriaalissa tai hinnastossa, otetaan ehtojen liityntää harkittaessa huomioon osapuolten tietämys sopimustoiminnasta (Hemmo, Sopimusoikeus 1, Helsinki 2003, s. 51-152).

Kantaja ei ole esittänyt näyttöä siitä, että toimitusehtoihin olisi viitattu osapuolten käymässä puhelinkeskustelussa 13.8.2008. Kuitenkin käräjäoikeus pitää tavanomaisena kantajan harjoittamaa menettelyä, jossa sopimus solmitaan puhelimitse ja tämän jälkeen osapuolella on mahdollisuus tutustua sopimussuhteeseen sovellettaviin ehtoihin. Toimitusehdot on lähetetty vastaajalle postitse yhdessä laskun ja tilausvahvistuksen kanssa. Vastaajalla on siten ollut tosiasiallinen mahdollisuus tutustua toimitusehtoihin ennen sopimuksen lopullista päättämistä. Arvioitaessa sitä, mikä merkitys on sillä, ettei kantajan käyttämissä lomakkeissa ole mainittu toimitusehtojen tulevan sopimussuhteen osaksi käräjäoikeus ottaa huomioon osapuolten tiedollisen aseman sekä selonottovelvollisuuden laajuuden.

Käräjäoikeus toteaa, että tämän kaltaisissa sopimussuhteissa vakioehtojen käyttäminen on varsin tavallista. Vastaajayhtiö harjoittaa elinkeinotoimintaa osakeyhtiömuodossa. Kantaja- ja vastaajayhtiön välillä ei vallitse sellaista asiantuntemuksellista epätasa-arvoa, joka antaisi aihetta arvioida toimitusehtojen sopimuksen osaksi tulemista kantajan kannasta poikkeavasti. Käräjäoikeus pitää perusteltuna, että tässä tapauksessa vastaajayhtiöltä vaadittavan selonottovelvollisuuden taso ulotetaan kattamaan tälle lähetettyyn asiakirjamateriaaliin tutustuminen toimitusehtojen mukaisessa seitsemän päivän määräajassa. Vaikka sopimukseen sovellettaviin toimitusehtoihin ei ole viitattu kantajan vastaajalle lähettämässä laskussa tai tilausvahvistuksessa, käräjäoikeus toteaa, että toimitusehdot ovat olleet vastaajan saatavilla ja tämän on tullut ymmärtää kantajan tarkoitus soveltaa niitä osapuolten välisessä sopimussuhteessa. Toimitusehtojen kohdassa 1.1. yksiselitteisesti ilmoitetaan ehtojen soveltuvan asiakkaan ja kantajan väliseen sopimussuhteeseen.

Edellä mainituilla perusteilla kanne on näytetty toteen.

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 1 §:n mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvollinen korvaamaan kaikki vastapuolensa tarpeellisista toimenpiteistä johtuvat kohtuulliset oikeudenkäyntikulut, jollei muualla laissa toisin säädetä

Kantaja on vaatinut aiemman asiamiehensä oikeudenkäyntikulujen korvaamista haastehakemuksen laatimisesta ja lausunnon toimittamisesta käräjäoikeudelle yhteensä 800,00 euroa koostuen viidestä tunnista a 160,00 euroa. Vastaaja on paljoksunut kantajan oikeudenkäyntikulujen määrää kokonaisajankäytön osalta. Vastaaja on katsonut, että

vaatimus oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta aikaisemmalta osalta tulisi hylätä kokonaan. Vastaaja on todennut, ettei avustajien vaihtuminen saa tulla vastaajan vahingoksi.

Kantajan aiemman asiamiehen oikeudenkäyntikulut kantajan avustamisessa koostuvat haastehakemuksen ja lausuman laatimisesta ja toimittamisesta käräjäoikeudelle. Asian laatu ja laajuus huomioiden käräjäoikeus arvioi kohtuulliseksi korvaukseksi edellä mainittujen toimien suorittamisesta 3 tuntia eli 480,00 euroa. Vaatimus kantajan aiemman asiamiehen oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta hylätään 480,00 euroa ylittäviltä osin.

Kantaja on vaatinut, että vastaaja veloitetaan maksamaan kantajalle Asianajotoimisto Kotiranta & Co Oy:n laskun mukaiset oikeudenkäyntikulut yhteensä 3079,32 euroa sisältäen kuluja 79,32 euroa. Tämän lisäksi kantaja on vaatinut kuluja koostuen käräjäoikeuden oikeudenkäyntimaksusta 147,00 euroa ja kopiokuluista 22,00 euroa, yhteensä 169,00 euroa. Vastaaja on paljoksunut kantajan laskutusta istuntoon valmistautumisesta 3 tuntia ylittäviltä osin. Vastaajalla ei ollut huomautettavaa kantajan vaatimuksista valmistelu- tai pääkäsittelyistunnon, vaaditun matka-ajan tai vaadittujen kulujen osalta. Asian laatu ja laajuus huomioon ottaen käräjäoikeus arvioi kohtuulliseksi määräksi istuntoon valmistautumisesta vaaditun 7 tunnin sijaan 3 tuntia. Kantajan oikeudenkäyntikuluvaatimus hylätään siltä osin, kuin valmistautumisesta on vaadittu yli 3 tuntia.

Kantajan oikeudenkäyntikuluvaatimus on siten hyväksytty yhteensä 2759,32 euron suuruisena koostuen kanteen laatimisesta ja lausunnon toimittamisesta hyväksytystä 480,00 eurosta sekä tuomioistuinkäsittelystä ja siihen valmistautumisesta ja matka-ajasta hyväksytystä 2200,00 eurosta ja 79,32 euron suuruisista kuluista. Kantajan vaatimat kulut oikeudenkäyntimaksusta sekä kopiokuluista yhteensä 169,00 euroa hyväksytään sellaisenaan.

Kantaja on vaatinut asianosaiskulujen korvaamista kolmelta tunnilta a 150,00 euroa yhteensä 450,00 euroa. Kulut ovat koituneet asiakastietojen selvittämisestä ja puhelutallenteiden etsimisestä ja purkamisesta. Vastaaja on paljoksunut käytettyä tuntiveloitusta ja myöntänyt määrällisesti oikeaksi 3 tunnin veloituksen ja tuntihinnaksi 25,00 euroa. Oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 § :n mukaan korvausta suoritetaan myös oikeudenkäynnin asianosaiselle aiheuttamasta työstä ja oikeudenkäyntiin välittömästi liittyvästä menetyksestä. Lisäksi käräjäoikeus toteaa, että hallituksen esityksen (HE 107/1998, s. 19) mukaan asianosaiselle itselleen suoritettavan oikeudenkäyntikulujen korvauksen tulee olla poikkeuksellista. Tavanomainen vaivannäkö istuntoon valmistautumisesta ei oikeuta asianosaiskulujen korvaamiseen. Directa Oy on kerännyt materiaalia tuomioistuinkäsittelyä varten. Kuitenkaan Directa Oy:n suorittamat toimenpiteet eivät ole edellyttäneet erityistä asiantuntemusta. Myöskään Directa Oy:n valmistautuminen tuomioistuinkäsittelyyn ei ole ollut merkittävästi tavanomaisesta poikkeavaa. Edellä mainituilla perusteilla käräjäoikeus katsoo vaaditun tuntiveloituksen olevan liiallinen. Kohtuulliseksi tuntiveloitukseksi käräjäoikeus katsoo 80,00 euroa. Vaatimus asianosaiskulujen korvaamisesta hylätään muilta osin.

Kantaja on luopunut vaatimasta arvonlisäveroa oikeudenkäyntikuluille.

TUOMIOLAUSELMA

██████████ veloitetaan maksamaan Directa Oy:lle

1. pääomaa:

599,74 euroa 16 prosentin vuotuisine viivästyskorkeineen eräpäivästä 08.09.2009 alkaen;

2. oikeudenkäyntikuluja yhteensä 2759,32 euroa laillisine viivästyskorkeineen kuukauden kuluttua tuomion antamisesta;

3. kopiointikuluja 22,00 euroa;

4. käräjäoikeuden oikeudenkäyntimaksu 147,00 euroa, sekä

5. asianosaiskuluja yhteensä 240,00 euroa.

MUUTOKSENHAKU Tähän päätökseen tyytymätön voi hakea siihen muutosta hovioikeudelta tai ennakkopäätösvalituksella korkeimmalta oikeudelta. Ennakkopäätösvalituksen tekeminen edellyttää lisäksi valitusluvan pyytämistä korkeimmalta oikeudelta. Jos valituslupaa ei myönnetä, käräjäoikeuden ratkaisu jää pysyväksi.

Muutoksenhakumenettelyyn kuuluvat:

- tyytymättömyyden ilmoittaminen ja
- valittaminen.

Päätökseen on ilmoitettava tyytymättömyyttä viikon kuluessa ratkaisun antamisesta, toisin sanoen viimeistään seuraavalla viikolla ratkaisun antamispäivää vastaavana viikonpäivänä. Ilmoitus on tehtävä suullisesti tai kirjallisesti käräjäoikeudelle tai käräjäoikeuden kansliaan sen aukioloaikana. Jos muutoksenhakija tahtoo hakea muutosta ennakkopäätösvalituksella, hänen on ilmoitettava siitä tyytymättömyydenilmoituksen yhteydessä.

Määräaika valituksen tai ennakkopäätösvalituksen tekemiseen on kolmekymmentä päivää. Määräajan laskeminen alkaa käräjäoikeuden ratkaisun antamispäivää seuraavasta päivästä. Valituskirjelmä toimitetaan käräjäoikeuden kansliaan.

Valituksen tai ennakkopäätösvalituksen johdosta valittajan vastapuoli voi tyytymättömyyttä ilmoittamatta valittaa osaltaan käräjäoikeuden ratkaisusta. Määräaika vastavalitusta varten on kaksi viikkoa valittajalle asetetun valitusmääräajan päättymisestä.

Tarkemmat muutoksenhakuohjeet ovat nähtävillä käräjäoikeuden kansliassa.

Hyväksytty tyytymättömyyden ilmoitus:

- vastaaja ██████████ koko tuomioon.

Notaari Matti Nousiainen

Määräpäivä valitukselle perjantaina 4.3.2011

Määräpäivä vastavalitukselle perjantaina 18.3.2011